

3 klassen van 80 in het 1ste jaar secundair in LUKULA

1^osec.in Lokeren, 22 oktober 2018 : 25 leerlingen

1^osec.in Lukula, 15 oktober 2018 : 80 leerlingen per klas

De overgang van de lagere school naar het secundair is een belangrijke stap. Kinderen kijken er naar uit. Dat is in Congo niet anders dan in Vlaanderen. Maar het is niet gelijk waar je geboren bent. Neem nu Lukula, een agglomeratie van naar schatting 20.000 inwoners. Er zijn daar een aantal lagere- en middelbare scholen van uiteenlopende kwaliteit. De zusters hebben zowel een goed draaiende lagere school als een secundair met verschillende afdelingen en een goede reputatie. De laatste jaren heeft KALASI vooral geholpen om in het secundair de nieuwe en meer praktijkgerichte afdelingen 'Informatique-Commerciale' en 'Esthétique' uit te bouwen. Er is een speciale computerklas die voorzien is van zonnepanelen en batterijen. Dit is uniek in de regio. Het beïnvloedt zeker de keuze van de ouders om hun kind hier naar het eerste middelbaar te sturen. Gevolg: drie eerstejaarsklassen met telkens 80 leerlingen. Zo dreigt deze school slachtoffer te worden van haar succes dat, mede door de jarenlange steun van KALASI, is toegenomen.

Grote problemen

Wat nu? Om een overvolle klasgroep te kunnen splitsen, moet je nieuwe leerkrachten kunnen aanwerven. Dan kan men overwegen om in dubbele shift les te geven. (In Congo spreekt men dan van "deux gongs". De helft krijgt les in de voormiddag, de andere helft in de namiddag. Om de week wisselt men: wie in de voormiddag les kreeg moet nu in de namiddag komen en vice versa. In de grote steden wordt dit vaak toegepast.) Maar zolang je geen extra leerkrachten kan aanwerven kan je dit systeem onmogelijk toepassen.

Zelfs als je over extra-lokalen zou beschikken kan je niet verder zonder extra personeel.

Omdat de procedures om van het Ministerie nieuw personeel te bekomen zo omslachtig zijn, ziet het er dus op korte termijn niet goed uit voor deze vele kinderen en hun leerkrachten.

Voorlopig kan KALASI niet veel doen. Waar de lokalen ruim genoeg zijn, kunnen we extra schoolbanken financieren. We gaan ook met de directie in gesprek over hun visie op langere termijn: Waarom laat men toe dat zoveel leerlingen zich inschrijven? Wil of kan men de aantallen beperken? Mogen of kunnen bepaalde leerkrachten overuren presteren? Kunnen we samen met hen nadenken over de bouw (op termijn) van extra-lokalen. Eenvoudige oplossingen zijn er niet, maar we hebben zozeer te doen met deze leerlingen en hun leerkrachten dat we als KALASI echt willen uitzoeken waar en hoe we iets voor hen kunnen betekenen. (november 2018)